

Sygn. akt: IV RC 105/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2018r.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Kursa

Protokolant: Aldona Maciończyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 maja 2018r. w R.

sprawy z **powództwa małoletniego K. W. działającego przez matkę K. B.**

przeciwko M. W.

o alimenty

- 1) zasądza od pozwanego M. W. na rzecz małoletniego powoda K. W. alimenty w kwocie po 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniego powoda K. B. do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 14 lutego 2018r.;
- 2) oddala powództwo w pozostałej części;
- 3) zasądza od pozwanego na rzecz matki małoletniego powoda kwotę 1200zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego;
- 4) nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300zł (trzysta złotych) tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej;
- 5) nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt: IV RC 105/18

UZASADNIENIE

Małoletni powód K. W. działający przez matkę K. B. domagał się od pozwanego M. W. zasądzenia alimentów w kwocie po 800 zł miesięcznie. Z twierdzeń pozwu i załączonych dokumentów wynikało, że małoletni pochodzi z nieformalnego związku stron, do sierpnia 2017 roku rodzice małoletniego mieszkali razem, w sierpniu 2017 roku pozwany wyprowadził się i nieregularnie łoży na utrzymanie dziecka, ostatni raz zapłacił 500 zł w listopadzie i w grudniu 2017 roku. Matka małoletniego powoda nie pracuje, spodziewa się kolejnego dziecka pozwanego. Pozwany pracuje za granicą w firmie (...), uzyskując wynagrodzenie w kwocie 1650 euro netto, jego koszty utrzymania stanowią około 730 euro. Koszt utrzymania dziecka matka ocenia na kwotę około 1750 zł miesięcznie. (k. 3-5, 102)

Pozwany, w odpowiedzi na pozew, domagał się oddalenia powództwa ponad kwotę 100 zł miesięcznie. W uzasadnieniu wskazał, iż dobrowolnie uczestniczy w utrzymaniu syna, kupując mu najpotrzebniejsze rzeczy. Dodatkowo spłaca kredyt za mieszkanie, w którym obecnie przebywa powód z matką, czym także zabezpiecza jego potrzeby. Nie bez znaczenia, zdaniem zobowiązanego, pozostaje przy tym fakt, iż alimentuje on 6-letniego syna

z poprzedniego związku. Pozwany, wyliczając własne koszty utrzymania, określił je na kwotę ponad 1200 euro, podkreślając, że jego dochody to niespełna 1650 euro brutto miesięcznie. Ojciec powoda nadmienił także, że matka dziecka pobiera zasiłek K., który nie został wymieniony w art. 135 § 3 k.r.o. i winien być uwzględniony jako dochód dziecka. (k. 60-61v, 102)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Małoletni powód jest dzieckiem pozwanego oraz K. B..

(dowód: odpis aktu urodzenia k. 7)

Strony obecnie nie mieszkają razem. Uprawniony wraz z matką i siostrą zajmuje mieszkanie należące do pozwanego, który spłaca za nie kredyt w ratach po 650 zł miesięcznie. Do spłaty pozostało około 100 000 zł. Pozostałe wydatki mieszkaniowe to: czynsz 613 zł, energia elektryczna około 100 zł, telewizja 65 zł, gaz 60 zł. Łącznie jest to kwota około 840 zł, co w przeliczeniu na mieszkańca stanowi wydatek rzędu 280 zł.

Powód ma niespełna 2 lata, jest dzieckiem ogólnie zdrowym i rozwija się prawidłowo.

Koszty miesięcznego utrzymania małoletniego, jakie dotychczas ponosiła matka dziecka, to: wyżywienie - 400 zł, pampersy - 120 zł, odzież, obuwie, smoczki, butelki - 260 zł, zabawki - 150 zł, środki czystości i kosmetyki - 100 zł, leki (w razie sezonowych infekcji) i witaminy 40 zł, udział w opłatach mieszkaniowych 280 zł – łącznie - około 1350 zł.

Matka uprawnionego ma 31 lat, z zawodu jest kosmetyczką. Aktualnie nie pracuje, zajmuje się wychowaniem syna i nowo narodzonej córki, która nie została jeszcze uznana przez pozwanego. Otrzymuje ona zasiłek macierzyński w wysokości 1800 zł netto miesięcznie. Koszty utrzymania K. B. przedstawiają się następująco: wyżywienie – 500 zł, środki czystości, kosmetyki, fryzjer - 300 zł, odzież i obuwie - 300 zł, udział w opłatach mieszkaniowych 280 zł, telefon 70 zł, leki i wizyty u ginekologa 120 zł – łącznie - około 1570 zł miesięcznie. Na utrzymanie córki K. B. nie otrzymuje od pozwanego cyklicznych środków. Uczestniczył on natomiast w zakupie wyprawki dla córki. Matka powoda wystąpiła do niemieckiego urzędu o przyznanie zasiłku na syna tzw. (...). Jest to kwota 194 euro miesięcznie, która została nadpłacona w ostatnim czasie za pół roku. W przeliczeniu na złotówki (średni kurs walut NBP z daty orzeczenia – 4,26 zł) jest to kwota około 820 zł miesięcznie. Przy dopełnianiu formalności związanych z niemieckim zasiłkiem poniosła ona wydatki rzędu 140 zł i 80 euro.

Pozwany dotychczas dobrowolnie przekazał na rzecz syna kwotę 500 zł w listopadzie i grudniu 2017 roku. Kupował dla niego także dodatkową żywność i odzież. Stara się on utrzymywać kontakt z synem w czasie gdy przyjeżdża do Polski.

(dowód: przesłuchanie stron k. 102v-104, rachunki, faktury, potwierdzenia wpłat k. 8-9, 11-23, 47-59, korespondencja stron k. 10, informacja F. S. wraz tłumaczeniem k. 93-98)

Pozwany ma 34 lata, jest osobą ogólnie zdrową. Aktualnie pracuje w Niemczech, jako kierowca, otrzymując wynagrodzenie rzędu 1650 euro miesięcznie. Na jego konto wpływają z tego tytułu kwoty od 956 euro do 1372 euro, średnio niespełna 1200 euro. Po wspomnianym wcześniej średnim kursie waluty jest to kwota rzędu 5112 zł netto miesięcznie. Przed wyjazdem do Niemiec pozwany pracował jako operator wózka widłowego, zarabiając 2300 zł netto miesięcznie.

Pozwany poza dwojgiem dzieci z K. B., ma także na utrzymaniu 6-letniego syna z poprzedniego związku, na rzecz którego płaci alimenty w wysokości 500 zł miesięcznie.

Poza kredytem mieszkaniowym spłaca on także zadłużenia, jakie powstały względem jego rodziców i rodziców matki powoda. Jest to kwota rzędu 40 000 zł

Koszty utrzymania zobowiązanego przedstawiają się następująco: wyżywienie, środki czystości – 250 euro, wydatki mieszkaniowe – około 550 euro, telefon i internet – 40 euro – łącznie około 840 euro (tj. około 3570 zł). Zliczając wszelkie wydatki pozwanego, w tym także spłatę kredytu i alimenty na rzecz najstarszego syna, miesięcznie wydatkuje on około 4700 zł. W jego dyspozycji pozostaje kwota ponad 400 zł miesięcznie.

Pozwany opiekował się synem, w czasie okresu okołoporodowego matki dziecka.

(dowód: przesłuchanie stron k. 102v-104, rachunki, faktury, potwierdzenia wpłat k. 83-88, 92, informacja banku 91, umowa o pracę k. 68-79, wydruki z V. k. 80-82, wyrok rozwody k. 89-90)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody przeprowadzone w sprawie. Podawane przez matkę powoda i pozwanego dane w szerokim zakresie znajdowały potwierdzenie w dokumentach przedłożonych do akt sprawy, których strony wzajemnie nie kwestionowały. Pozostały materiał dowodowy oceniono jako spójny, logiczny i wzajemnie się uzupełniający.

Strony nie składały dalszych wniosków dowodowych, a przeprowadzone postępowanie Sąd uznał za wystarczające do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył co następuje.

Zgodnie z regulacją art. 133 § 1 k.r.o. każdy z rodziców obowiązany jest do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zakres świadczeń alimentacyjnych ustawodawca określił w art. 135 § 1 k.r.o., uzależniając go od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć te, których zaspokojenie zapewni podmiotowi uprawnionemu do alimentów odpowiedni rozwój fizyczny i duchowy. Będą to zatem nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji lecz również te, których celem jest stworzenie warunków bytowania stosownie do wieku uprawnionego, stanu jego zdrowia i innych okoliczności, których uprawniony nie jest w stanie własnymi siłami sobie zapewnić.

Małoletni powód z oczywistych przyczyn nie posiada własnych możliwości zarobkowych i nie dysponuje majątkiem, który mógłby stanowić źródło jego utrzymania. Obowiązek alimentacyjny rodziców powoda jest w pełni aktualny. Osobisty udział w opiece nad powodem oraz jego wychowaniu, z uwagi na jego wiek, jest znaczący i spoczywa na matce. Dwuletnie dziecko wymaga wzmożonej uwagi i czas jemu poświęcony, zasadniczo wyczerpuje obowiązek alimentacyjny matki małoletniego.

Koszty utrzymania uprawnionego ustalono na poziomie 1350 zł. Ujawnione jednostkowe wydatki dziecka nie są przy tym przejawem jego zbytku, albowiem wynikają jedynie z usprawiedliwionych jego potrzeb.

Zasiłki innych państw należy traktować analogicznie jak świadczenia wymienione przez ustawodawcę w art. 135 § 3 k.r.o. Należało zatem przyjąć, iż nie mają one znaczenia dla ostatecznego ustalenia wysokości alimentów, skoro zasiłek jest wypłacany przez państwo niemieckie, a nie z dochodów pozwanego.

Pozwany dysponuje dochodami ponad 5100 zł netto miesięcznie, z kolei jego wydatki zarówno te niemieckie, jak i polskie to około 4700 zł. Pozwany musi pamiętać o tym, że żadne z zobowiązań finansowych nie wyprzedza w swej doniosłości obowiązku alimentacyjnego na rzecz niesamodzielnego dziecka. Wzięto pod uwagę, że spłaca on kredyt za mieszkanie, w którym przebywa powód. Trafnie dostrzegła to strona powodowa, są to jednak niezmiennie nakłady na majątek osobisty pozwanego. Z tych też przyczyn wydatek ten uznano za uzasadniony, lecz nie można było przyjąć, że w ten sposób pozwany partycypuje

w wydatkach syna. Powyższe okoliczności pozwoliły uwzględnić częściowo żądanie małoletniego uprawnionego. Należy jednak zauważyć, że pozwany nie stroni od kontaktu z dzieckiem, a w czasie pobytu w Polsce czyni także dobrowolne nakłady na jego rzecz.

Uwzględniając zatem powyższe, orzeczono jak w pkt. 1-2 sentencji, na podstawie art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 k.r.o.. Zasądzona kwota, w ocenie Sądu, pozostaje w zasięgu dochodowym pozwanego bez konieczności dokonywania znacznych korekt w jego wydatkach. Dodać przy tym należy, że ustalone alimenty korespondują także z zasadą równej stopy życiowej rodzeństwa (w tym przypadku przyrodniego). Skoro pozwany płaci na rzecz 6-letniego syna 500 zł miesięcznie, to niesłusznym byłoby zasądzanie niższej kwoty na rzecz powoda. Datę początkową obowiązku alimentacyjnego ustalono z dniem wpływu pozwu.

O odsetkach na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych orzeczono w myśl przepisu art. 481 § 1 i 2 k.c., natomiast o natychmiastowej wykonalności punktu 1 wyroku Sąd orzekł na mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c..

Mając z kolei na względzie wynik postępowania w niniejszej sprawie, treść art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c., jak również sytuację majątkową i wysokość dochodów pozwanego, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz matki powoda kwotę 1200 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (koszty zastępstwa procesowego, których wysokość ustalono uwzględniając stawki opłat za czynności adwokackie przewidziane w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dn. 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.) tj. § 2 pkt 4 i § 4 ust. 1 pkt 9 w zw. z ust. 4), a ponadto z mocy art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 zł tytułem opłaty, od uiszczenia której strona powodowa była zwolniona z mocy prawa.